

rette Maade efter den Opfattelse, som det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgfreds (Spjmarck) har? Skulde jeg dømmе fra i Fjor, maatte jeg sige til mig selv: Her bliver atter en gordiff Knude at løse til næste Aar. Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgfreds maa altsaa da sige: De 8,000 Kr. maa vi atter stykke ud i forskjellige Dele, Ministeren har ikke præmieret og rangeret Lærerne saaledes, som min Rangforordning byder det. Jeg tvivler nu om, at det overhoved er rigtigt at tage disse nye Rangforordningsbestemmelser og de andre Bestemmelser, som kunne være ret gode ved Siden af, ind her paa denne Maade ved 3die Behandling af Finansloven, efter at vi i 20 Aar have haft dem staaende, uden just at have haft i alt Fald alle disse Regler opstillede. Som sagt, de første Regler have vi anerkjendt som nyttige, og i Reglen have Ministerne sagt, at det dog ogsaa var de samme Regler, som de toge Hensyn til; det have alle Ministerne sagt. Det har naturligvis altid haft sine Vanskeligheder at følge dem, og jeg siger ligefrem, at det maatte det ogsaa have, jeg siger det uden noget som helst politisk Hensyn, at dette Tilskud vil ingen Minister kunne finde ud af at dele noget Aar, saaledes at det bliver tilfredsstillende for Alle, thi naar Ministeren faaer sine 28,000 Kr., som han under Ansvar skal give ud, saa maa han dog gaa efter sit Syn paa Sagen, naar der ikke er afgjorte Regler. Saadanne foreligge ikke her, men man ser, at nogle nye Principer om Præmiering ere komne til. Min Lovl opløste sig imidlertid, da den ærede Minister var saa venlig at meddele os, at det Hele var en halvt privat Forestilling; det var en af hans nye Bemærkninger, der havde aftalt med ham, i hvilken Retning omtrent det skulde gaa, og den meget ærede Minister har saa med sin lykkelige Behændighed faaet det ordnet paa den Maade, at hans egne Regler bleve satte op i en Anmærkning; men for saa vidt den ærede Minister til næste Aar skulde have Grund til at forandre sine egne Regler, var det bedst, at dette Forslag ikke vedtoges, og derfor var det aftalt i Forveien, at Forslaget blot skulde stilles frem, for at der kunde tales lidt derom, og saa puttes tilbage igjen. Den Maade pleie vi gamle Parlamentarikere ikke at behandle saadanne Spørgsmaal paa. Dette gjælder dog ikke den ærede Minister. Hans Forhold kan jeg forstaa, og jeg kan finde det meget fornuftigt, at han nok vil have det omtalt, nok paa en vis Maade vil have en Anmerkning for sine hidtil fulgte Regler, men dog ikke saaledes, at han er bunden ved dem for næste Aar, og derfor er det, at Forslaget blev taget tilbage. Men jeg vil med Hensyn til selve Sagen bemærke, at naar den ærede Minister siger: Ja her er nu disse Regler, de ere nu fremfattede, jeg har givet et Løfte, jeg vil i alt Væsentligt søge at imødekomme dem paa bedste Maade efter Omstændighederne, og jeg venter derfor, at

de efter Aftale tages tilbage, saa har jeg kun bedet om Ordet for at sige, at for mit Vedkommende (S. Rjær: Det var Satans langt!) ja, jeg har jo ganske vist ogsaa havt Andet at sige. Det er ganske vist, at det var langt, naar det blot var derfor, det har det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Rjær) Ret i; det er imidlertid først foranlediget ved andre Ting, men netop for dette Punkts Vedkommende har jeg bedet om Ordet for at sige, at jeg er overbevist om, at den ærede Minister kan følge de Regler, der hidtil ere fulgte i dette Thing længe førend jeg kom her ind, og som altsaa er fulgt fra den Tid af, da den ærede Minister fra først af var her, det veed den ærede Minister meget godt. Naar han erindrer denne lille Forestilling, der her er opført mellem et enkelt Medlem og den ærede Minister — thi at der er 14 Medlemmer desuden paa dette Forslag, det beviser Intet, selv om de 14 stod op og talte derfor, naar Forslaget er taget tilbage; det er jo forresten ikke sagt, at de staa op og tale derfor, det er muligt, at de kun have leveret deres Navne, for at Forslaget kunde komme frem — jeg siger, at naar den ærede Minister erindrer denne Forestilling, saa kan han være ganske rolig for, at et Forslag, der er stukket frem, omtalt af den ærede Minister og taget tilbage, hverken forpligter eller fritager den ærede Minister med Hensyn til denne Sag. Det har efter min Opfattelse slet ingen anden Betydning, end om et Medlem vilde spørge Ministeren: Kan De dog ikke sige os et Par Ord om, hvordan De vil høre Dem ad til næste Aar med disse Sager, og Ministeren saa havde sagt et Par Ord. Andet kan der ikke ligge deri; der kan ikke ligge det deri, som der synes at skulde ligge. Derfor siger jeg, at der ligger ikke deri Noget som helst fra Folkethingets Side om dets Anskuelse angaaende dette Punkt eller Noget som helst, der i fjerneste Maade forandrer den ærede Ministers Stilling med Hensyn til denne Sag. Han staaer paa det samme Punkt, som han før har staaet paa, nemlig paa sit eget Ansvar, indtil der træffes andre Regler angaaende det. Det er min Opfattelse af dette Spørgsmaal; thi jeg tror, at Spørgsmaalet skal have en ganske anden Behandling mellem den vedkommende Minister og Rigsdagen, inden det kan øve noget som helst Andet end maaske en lille Smule moralsk Indflydelse paa Ministerens Stilling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Førte jeg ikke feil, betegnede det ærede Medlem, der sidst talte, de Forhandlinger, der have fundet Sted mellem en æret Forslagsstiller (Spjmarck) og mig, og hvad der dernæst er fulgt paa her i Thinget, som en Forestilling. Jeg vil henstille (Berg): Det var ikke mod den ærede Minister.) Ja, Udtrykkene faldt saaledes, at de ikke kunde forstaaes anderledes, end at der havde fundet en Aftale Sted mellem det nævnte ærede Medlem og